

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ și ASIGURĂRI SOCIALE

DOSAR NR. 1683/117/2016

DECIZIA CIVILĂ NR. 893/A/2017

Ședința publică din data de 29 iunie 2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: □

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, apelul declarat de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ împotriva sentinței civile nr. 3981 din 20 decembrie 2016 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 1683/117/2016, privind și pe intimata-pârâtă SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE, având ca obiect drepturi bănești.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 22 iunie 2017, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Se constată că s-au depus concluzii scrise prin e-mail, din partea apelantului-reclamant și din partea intimătei-pârâte.

CURTEA

Asupra cererii de apel de față:

Prin sentința civilă nr. 3981 din 20 decembrie 2016 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 1683/117/2016 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ, în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut următoarele:

Reclamantul a fost angajatul pârâtei, potrivit contractului individual de muncă nr. 19002/04.07.1995 și actului adițional nr. 4/01.10.2014 la Departamentul Studiouri regionale – Studioul Regional Cluj - Editorial cu sediul în Cluj-Napoca.

Deși inițial reclamantul nu a fost clar în ceea ce privește pretențiile sale susținând efectuarea de ore suplimentare fără achitarea drepturilor salariale cuvenite ori fără compensarea cu timp liber corespunzător, ulterior și-a precizat poziția în sensul că pretinde plata orelor lucrate sâmbăta și duminica în cadrul timpului normal de lucru.

Raportat la poziția fluctuantă a reclamantului cu privire la felul pretențiilor sale, respectiv ore suplimentare prestate peste durata normală a timpului de lucru sau ore prestate în zilele de sâmbătă și duminică în timpul programului normal de lucru, instanța a apreciat că din probatoriu nu rezultă nici prestarea de ore suplimentare peste durata normală a programului și nici munca în zilele de sâmbătă și duminică, susținută de reclamant în modalitatea afirmată, confirmându-se situația de fapt afirmată de pârâtă.

Evidența orelor lucrate de reclamant este cuprinsă în pontajele (foile colective de prezență) depuse de pârâtă, din care a rezultat că au existat zile de sâmbătă și duminică în intervalul noiembrie 2014 –februarie 2016 în care acesta și-a desfășurat activitatea în zilele de sâmbătă și/sau duminică, care însă au fost pontate și plătite ca atare, reclamantul beneficiind și de repaus săptămânal corespunzător.

Potrivit art. 137 Codul muncii “repausul săptămânal este de 48 de ore consecutiv, de regulă sâmbăta și duminica. (2) În cazul în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte

zile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern. (3) În situația prevăzută la alin. (2) salariații vor beneficia de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de muncă sau, după caz, prin contractul individual de muncă”.

Reclamantul și-a susținut poziția prin înscrisurile de la filele 11-48 care constituie corespondența electronică dintre reclamant și redactorul șef cu programarea știrilor, însă acestea nu fac dovada că reclamantul și-a desfășurat efectiv activitatea timp de 8 ore în zilele de sfârșit de săptămână așa cum le-a detaliat în tabelele de la filele 166-169.

Astfel în luna noiembrie 2014 reclamantul a susținut că a lucrat sâmbăta și duminica în zilele de 15, 16, 22, 23, 29 și 30; în luna decembrie 2014 reclamantul a susținut efectuarea a 8 ore în zilele de 6 și 7 decembrie 2014, apoi în zilele de 10, 11, 24 și 25 ianuarie 2015, în zilele de 7, 8, 21 și 22 februarie 2015, în zilele de 7, 8, 21, 22 martie 2015, 4, 5, 18 și 19 aprilie 2015, în zilele de 2, 3, 9, 10, 16, 17, 23, 24, 30 și 31 mai 2015, apoi 13, 14, 27 și 28 iunie 2015; în luna august 2015 în zilele de 8, 9, 15, 16, 22 și 23; în luna septembrie 2015 în zilele de 5, 6, 12, 13, 19, 20, 26 și 27; în luna octombrie 2015 în zilele de 3, 4, 10 și 11; în luna noiembrie 2015 în zilele de 7, 8, 21 și 22, iar în luna decembrie 2015 în zilele de 26 și 27, în fiecare zi din cele menționate câte 8 ore/zi.

La fel și în continuare, reclamantul a susținut prestarea activității câte 8 ore în zilele de sâmbătă și duminică în datele de 2, 3, 16, 17, 30 și 3 ianuarie 2016, precum și în 13 și 14 februarie 2016.

Cele susținute de reclamant referitor la prestarea activității câte 8 ore zilnic sâmbătă și duminică, nu au fost evidențiate în foile colective de prezență depuse de angajator și nici în listele cu angajații de la Studioul Regional Cluj care lucrează în perioada de sfârșit de săptămână în intervalul de interes pentru speță.

Este evident că programul de muncă al reclamantului, dat fiind specificul activității sale, nu se desfășura sub forma unui program fix, ci era vorba de un program variabil/inegal, formă de organizare a timpului de muncă prevăzută la art. 42 alin. 1 din Regulamentul intern (f. 120 verso) și de altfel inserată în contractul individual de muncă la art. H pct. 1 lit. a), în concordanță cu prevederile art. 116 alin. 2 Codul muncii.

În acest sens au fost și depozițiile martorilor Moșoiu Daniel și Huțanu Andrei. Din declarațiile acestora a rezultat că reclamantul avea domiciliul în Turda și transmitea pe internet sau telefonic știrile sportive, atât în cursul săptămânii cât și în week-end și doar ocazional se deplasa la Studioul teritorial din Cluj-Napoca.

Martorul Moșoiu Daniel, coleg de serviciu cu reclamantul a menționat că “poți lucra 2 ore la o emisiune... ori uneori o zi întreagă”, iar dat fiind specificul muncii se considera că “dacă ți-ai făcut emisiunea sau știrile la care erai programat sau ai realizat evenimentul pentru care te-ai deplasat în teren, se considera că ți-ai făcut norma de lucru”. Același martor nu a putut preciza programul reclamantului și dacă a muncit câte 8 ore în zilele de week-end la care s-a făcut referire în cererea de chemare în judecată.

Susținerile reclamantului cu privire la programările săptămânale nu au făcut dovada prestării activității în zilele de sâmbăta și duminica câte 8 ore, cum eronat a susținut reclamantul, fiind vorba cel mult de o programare a difuzării știrilor redactate de reclamant pe parcursul zilelor anterioare, nu neapărat în week-end, aspect relevant și de martorul Huțanu Andrei.

Acest martor a mai prezentat date legate de specificul activității reclamantului și a relatat că reclamantul trebuia să asigure știrile din sport, cca. 5 buletine pe zi și cam 5-6 știri în weekend, putând fi vorba și de o reluare a unor buletine de știri sportive anterioare și cu o întindere scurtă în timp. Raportat la orele de muncă prestate efectiv în timpul săptămânii și respectiv în weekend martorul a apreciat că nu se atingeau nici 40 ore/săptămână raportat la specificul activității depuse de reclamant și în condițiile în care în Turda nu se desfășurau decât puține competiții sportive la care reclamantul trebuia să participe, iar alcătuirea unor știri sportive, cu date culese inclusiv de pe internet, nu presupunea o activitate de întinderea celei pretinse de reclamant.

În ceea ce privește rapoartele de activitate lunare pentru anul 2015, instanța a apreciat că nu fac dovada prestării activității în zilele de sâmbăta și duminica în modul susținut de reclamant, dimpotrivă fiind prezentată și justificată activitatea în cursul săptămânii, iar cu referire la zilele de sâmbăta și duminica s-a făcut chiar de reclamant mențiunea prestării aproximativ 4 ore.

Or, din foile colective de prezență depuse de angajator a rezultat că reclamantul a prestat activitate și sâmbăta și duminica ca muncă prestată în cadrul duratei normale a timpului de muncă (40 ore/săptămână) și a beneficiat în mod corespunzător de plata acestora și de repaus săptămânal corespunzător.

Conchizând, instanța a reținut că din probele administrate - înscrisuri și proba testimonială - nu s-a evidențiat o altă situație în ceea ce privește durata muncii decât cea prezentată de angajator, munca a fost prestată de reclamant în zilele de sâmbătă și duminică în cadrul programului normal de muncă, pentru care a fost remunerat corespunzător și a beneficiat și de repaus săptămânal aferent.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamantul PETRUȘ COSTICĂ, solicitând admiterea apelului, schimbarea hotărârii astfel apelate, cu consecința admiterii în întregime a acțiunii civile și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, apelantul a arătat că instanța de fond a pronunțat o hotărâre netemeinică și nelegală.

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. 2 lit. c din Codul muncii, angajatorul are obligația de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractul individual de muncă.

În ceea ce privește munca prestată în zilele de sâmbăta și duminica, în baza art. 137 din Codul muncii republicat, salariații beneficiază de repaus săptămânal de 2 zile consecutive, de regula sâmbăta și duminica - în temeiul alin. 1 al art. 137 Codul Muncii.

În temeiul celui de-al 2-lea alineat, în cazul în care repausul în zilele de sâmbăta și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.

Apelantul a apreciat că, în cauză, astfel cum a rezultat din probatoriul administrat, se află în situația celei de-a doua teze prevăzute de textul normativ, și anume exercitarea repausului săptămânal în zilele de sâmbăta și duminică ar împiedica desfășurarea normală a activității.

Din nici una din probele administrate nu a rezultat că, în ceea ce îl privește, au fost acordate zile de repaus în alte zile.

Cele două contracte colective de muncă pe anii 2013-2014, respectiv 2015-2016 cuprind dispoziții similare, cu unele diferențe de formulare, dar nu și de conținut, în ceea ce privește aceste aspecte.

Apelantul arată că, atâta timp cât programările emană de la angajator, este cert că munca astfel prestată era obligatorie, solicitând să i se acorde contravaloarea nu a orelor efectiv prestate, care evident sunt mai numeroase, ci a celor care rezultă din programarea anexată.

Prezența efectivă la locul de muncă nu prezintă relevanță, activitatea profesională a apelantului implicând munca de teren, prezența la evenimentele sportive, fiind de notorietate că acestea se desfășoară în marea lor majoritate în timpul week-endului.

Din probatoriul testimonial administrat a rezultat cu certitudine faptul că există diferențe certe între programările săptămânale, incluzând weekendurile, aflate la filele 11, 14 15 (care se primeau prin email sau erau afișate la redacție) și pontajele care se transmiteau la București, fiind generate în sistem electronic, (aflate la filele 73-74 și care nu erau sub nici o formă opozabile angajaților, nefiind prezentate acestora, semnate de către aceștia și aceștia nefiind în măsură să formuleze obiecțiuni la acestea).

Acest aspect este relevat de martorul Mosoiu Daniel, care a arătat că nu recunoaște pontajele depuse de către pârâtă, ci doar programările pe care ei le-au depus la dosarul cauzei și care se află la filele 11, 14 și 15.

Inclusiv martorul propus de SRR, Huțanu Andrei, producător șef în cadrul SRR, a relevat faptul că aceste pontaje nu erau documente efective, în unele situații pontajele fiind refăcute și astfel înaintată Studioului Central o altă evidență.

Pe programările trimise angajaților pe e-mail, numele sunt trecute doar cu inițiale (ex. D.I./L.P./A.S./A.L./C.G./A.V.), iar inițialele apelantului, trecute la rubrica sport sunt „CP.”

Apelantul, fiind programat pentru zilele de sâmbăta și duminica, îi revenea sarcina să urmărească evenimentele sportive desfășurate pe parcursul unei zile, să le redacteze și să le trimită pe email redacției sub formă de știri pentru a fi prezentate pe post.

Pe lângă faptul că este de notorietate că știrile sportive se derulează în weekend, era necesar așadar a urmări toate evenimentele sportive locale, naționale și internaționale, pe tot parcursul weekendului, o activitate extrem de serioasă o reprezentând pregătirea știrilor în vederea emisiei, activitate care urmează reguli stricte de redactare.

Atunci când se redactează o știre pentru radio trebuie avute în vedere două aspecte: să fie ușor de prezentat, pentru că este transmisă oral și să fie ușor de ascultat. În consecință, modul de redactare a unei știri radiofonice se deosebește de redactarea unei știri pentru presa scrisă.

Prima instanță a omis așadar că martorul Moșoiu Daniel a declarat că activitatea lui „se desfășura atât în timpul săptămânii, cât și în weekend, nu era mare diferența poate în timpul săptămânii nu erau atâtea evenimente sportive.”

Apelantul a depus la dosarul cauzei evidența privind orele lucrate în raport de programările exactă a zilelor de lucru rezultând din corespondența cu angajatorul, atașată la prezenta acțiune, precum și extrase ale corespondenței înaintate de el Studioului regional în conformitate cu aceste programări, reprezentând materialele documentare înaintate în vederea realizării buletinelor sportive informative, buletine transmise de mai multe ori pe parcursul zilelor de sâmbătă și duminică, arătând că a lucrat în 70 de zile de weekend, în regim alternativ cu un alt coleg (1 weekend el - un weekend celălalt coleg Vasile Ioan Vanea), din care au fost plătite doar 3, pârâtul nefăcând nici un moment dovada contrară.

Apelantul mai susține că în mod netemeinic și nelegal s-a respins audierea colegului Vanea în calitate de martor, sens în care a solicitat ca în cadrul procesual al apelului să fie suplimentat probatoriul, în sensul audierii acestuia în vederea dovedirii cu exactitate a activității prestate de el, apreciind că se impune totodată suplimentarea probatoriului testimonial în sensul audierii și a numitului Darian Sacalis.

Faptul că remunerarea orelor prestate în weekend în cadrul pârâtei are un caracter discreționar la nivelul unității angajatoare este relevant și de numeroasele litigii cu același obiect, sens în care s-au depus extrase ECRIS relevante în acest sens cu privire la litigiile anterioare.

În drept, se invocă dispozițiile art. 466 și următoarele C. pr. civ., art. 453 C. pr. civ.

Intimata SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței pronunțate de instanța de fond.

Analizând apelul formulat de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ, prin prisma motivelor de apel invocate și a dispozițiilor legale aplicabile în cauză, se reține că acesta este în parte fondat, pentru următoarele considerente:

Curtea reține că reclamantul a fost angajat pe postul de *reporter la Studioul Regional Cluj-Departamentul studiouri regionale, conform contractului individual de muncă nr. 19002/04.07.1995 și a actului adițional nr. 4/01.10.2014, fila nr.284 dosar de fond, contract încetat prin acordul părților la data de 01.04.2016, fiind menționată în acest contract clauza potrivit căreia programul de lucru al reclamantului este unul variabil (punctul H.1.a), în concordanță cu prevederile art. 116 alin. 2 Codul muncii și a art. 42 alin. 1 din Regulamentul intern (fila nr.120 dosar de fond verso).*

Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 05.05.2016, astfel cum a fost precizată, reclamantul PETRUȘ COSTICĂ a solicitat, în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la plata sumelor reprezentând orele de serviciu lucrate sâmbăta și duminica în intervalul noiembrie 2014—februarie 2016, în total 67 zile, 536 ore, precum și actualizarea acestor sume cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului până la plata efectivă (f.4), reclamantul arătând în motivele de fapt ale acțiunii că din 70 de zile week-end lucrate, au fost plătite doar 3 și că, deși a lucrat mai mult de 8 ore zilnic în week-end și chiar și noaptea, a solicitat angajatorului plata drepturilor salariale minimale-8 ore.

Având în vedere scopul major avut în vedere de către legiuitor în reglementarea normelor de muncă, a timpului de muncă și a celui de odihnă, respectiv asigurarea sănătății în muncă a salariaților, reclamantul este îndreptățit la respectarea regimului legal al repausului săptămânal, drept fundamental al salariaților, conform art.41 alin.2 din Constituție.

Prin reglementarea dreptului salariaților la repaus săptămânal legiuitorul a urmărit în primul rând garantarea efectuării acestuia, necesară pentru refacerea sănătății, indiferent de domeniul în

care se prestează munca, de specificul activității desfășurate, astfel încât încălcarea acestui drept deschide reclamantului dreptul la dezdăunări pentru prejudiciul cauzat prin privarea de acest drept fundamental, respectiv, la plata compensațiilor prevăzute prin legislația națională și internațională pentru lipsirea acestuia de beneficiul efectiv al celor 24 de ore consecutive de repaus acordate de legislația națională și internațională pentru refacerea capacității de muncă.

Legiuitorul, *prin art.137 alin.2 și 3 din Codul muncii republicat*, prezumând vătămarea suferită de salariații lipsiți de beneficiul efectiv al drepturilor lor la repaus săptămânal, *a reglementat compensațiile cuvenite angajaților în această situație, prin acordarea unui spor menit să acopere prejudiciul suferit de către aceștia.*

Aceste dispoziții legale sunt în concordanță cu art.5 din Directiva Consiliului 93/104/CE din 23.11.1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, care prevede că statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta fiecărui lucrător, pentru fiecare perioadă de șapte zile, dreptul la o perioadă minimă neîntreruptă de repaus de 24 de ore în plus față de cele 11 ore de repaus zilnic prevăzute în art. 3.

Potrivit art.17 din directivă, în respectarea principiilor generale de protecție a sănătății și securității lucrătorilor, *Statele membre pot deroga de la dispozițiile art. 3, 4, 5, 6, 8 și 16. Derogările pot fi adoptate prin dispoziții legale, de reglementare sau administrative ori prin convenții colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali, cu condiția ca lucrătorilor afectați să li se ofere în compensație perioade de repaus echivalente sau dacă, în cazuri excepționale, acordarea unor astfel de perioade nu este posibilă, din motive obiective, lucrătorii afectați să primească protecția corespunzătoare.*

Astfel, Curtea reține, în speță, că „protecția corespunzătoare” pe care o prevede această directivă trebuie o reprezinte o justă și echitabilă dezdăunare a salariatului, în condițiile în care angajatorul nu a probat, în speță, acordarea unei perioade de repaus echivalente și nici plata sporului stabilit pentru toate orele lucrate în zilele de repaus săptămânal.

Potrivit *art.51 alin.1 și 3 din Regulamentul intern*, fila nr.122 dosar fond, în situația în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității unității, repausul săptămânal se acordă în alte zile stabilite prin Contractul colectiv de muncă aplicabil, iar *compensațiile cuvenite salariaților pentru modificarea/suspendarea repausului săptămânal se acordă potrivit dispozițiilor legale în vigoare.*

Conform *Contratelor colective de muncă aplicabile în perioada pentru care s-au solicitat drepturi prin acțiune*, filele nr.39-199 vol.I dosar apel, filele nr.1-199 vol.II dosar apel și filele nr.1-99 vol.III dosar apel, art.102 alin.2 și 8, programul de lucru poate fi fix sau inegal/variabil, iar „...*prin programul de lucru*, salariatul poate fi solicitat să lucreze sâmbăta și /sau duminica și /sau în zilele de sărbătoare stabilite prin Contractul colectiv de muncă...” și pentru acestea *salariaților li se acordă „ pentru lucrul în zile de sâmbăta și /sau duminica un spor de 100%” și „ pentru lucrul în zile de sărbătoare legală un spor de 200%”.*

Astfel, Curtea reține că, din *programările efectuate, depuse de către reclamant la filele nr.11-48 dosar de fond, cu precizarea rubricilor și mențiunilor acestor programări consemnate în încheierea de ședință din data de 06.09.2016, rezultă că acesta, în perioada mai sus menționată a fost solicitat de către angajator pentru a presta muncă în favoarea acestuia în zilele de sâmbătă și duminică.*

În aceste programări nu se menționează în dreptul reclamantului intervalul orar în care acesta ar fi trebuit să presteze munca, dar, în temeiul art.272 și 119 Codul muncii, angajatorul avea obligația să țină evidența orelor prestate de către acest salariat și de a proba înaintea instanței câte ore a prestat zilnic apelantul în aceste zile de repaus săptămânal.

Martorul Vasile Ioan Vanea, audiat în apel (declarație fila nr.103 dosar de fond) a declarat, în conformitate cu programările efectuate, că acesta făcea în alternanță cu reclamantul emisiunile sportive, fiind liberi sâmbăta și duminica numai o dată la două săptămâni.

Martorul Darian Săcăliș (declarație fila nr.102 dosar de fond) a arătat că la Departamentul știri sportive activau 3 salariați, dintre care Ioan Vasile Vanea și Petruș Costică lucrau prin rotație, unul pe tronsonul de dimineață-6-14 și celălalt de la ora 14 la 21, cea de-a treia persoană, Florin Pruteanu ocupându-se de știrile sportive numai în situația în care primii doi erau în imposibilitate de a-și îndeplini aceste atribuții. Același martor a mai arătat că, atunci când era

programat, apelantul furniza știri și în zilele de sâmbătă și duminică, în condițiile în care majoritatea evenimentelor sportive au loc în weekend.

Cu programările mai sus menționate și cu declarațiile martorilor mai sus menționați, audiați în apel, au fost confirmate susținerile reclamantului în sensul că a lucrat în mult mai multe zile de repaus săptămânal decât cele pentru care a fost plătit sporul aferent de către angajator.

În ceea ce privește aspectul reținut de către prima instanță în sensul că martorul Moșoiu Daniel, coleg de serviciu cu reclamantul, (declarație fila nr.287 dosar de fond)-care de altfel a confirmat că reclamantul presta activitatea și în zilele de repaus săptămânal-, a menționat că: „poți lucra 2 ore la o emisiune... ori uneori o zi întreagă” și că nu a putut preciza programul reclamantului, Curtea reține că acesta nu poate avea relevanță în cauză, în măsura în care culpa pentru faptul că nu toate orele lucrate de către apelant în zilele de repaus săptămânal în care acesta a fost programat s-au reflectat în mod real în pontajele întocmite de către angajator (filele nr.56-72 dosar de fond) și, în consecință, nu au fost plătite reclamantului corespunzător revine angajatorului, care avea sarcina probei în cauză.

Curtea reține însă că reclamantul, la filele nr.170-185 dosar de fond, a depus rapoarte de activitate pentru perioada menționată în acțiune, din care rezultă în majoritatea zilelor menționate în acțiune orele lucrate în timpul zilelor de repaus săptămânal, precum și dovada comunicării acestor rapoarte către angajator.

Reclamantul-apelant susține, prin acțiune și precizări, că a lucrat sâmbăta și duminica în în luna **noiembrie 2014** în zilele de 15, 16, 22, 23, 29 și 30; în luna **decembrie 2014** reclamantul susține efectuarea a 8 ore în zilele de 6 și 7 decembrie 2014, apoi în zilele de 10, 11, 24 și 25 **ianuarie 2015**, în zilele de 7, 8, 21 și 22 **februarie 2015**, în zilele de 7, 8, 21, 22 **martie 2015**, 4, 5, 18 și 19 **aprilie 2015**, în zilele de 2,3, 9, 10, 16, 17, 23, 24, 30 și 31 **mai 2015**, apoi 13, 14, 27 și 28 **iunie 2015**; în luna **august 2015** în zilele de 8, 9, 15, 16, 22 și 23; în luna **septembrie 2015** în zilele de 5,6, 12, 13, 19, 20, 26 și 27; în luna **octombrie 2015** în zilele de 3, 4, 10 și 11; în luna **noiembrie 2015** în zilele de 7, 8, 21 și 22, iar în luna **decembrie 2015** în zilele de 26 și 27, în fiecare zi din cele menționate câte 8 ore/zi.

Reclamantul mai susține prestarea activității, câte 8 ore în zilele de sâmbătă și duminică în datele de 2, 3, 16, 17, 30 și 31 **ianuarie 2016**, precum și în 13 și 14 **februarie 2016**.

Se reține însă că, din rapoartele de activitate anterior menționate, care au fost întocmite de către salariat și sunt înregistrate la angajator, rezultă însă că reclamantul a lucrat sâmbăta și duminica, următorul număr de ore:

-în luna **ianuarie 2015**, în zilele de 10, 11, 24 și 25 ianuarie 2015, **câte 4 ore pe zi**, fila nr.171 dosar de fond;

-în luna **februarie 2015**, în zilele de 7, 8, 21 și 22 februarie 2015, **câte 4 ore pe zi**, fila nr.173 dosar de fond;

-în luna **martie 2015**, în zilele de 7, 8, 21, 22 martie 2015, **câte 4 ore pe zi**, fila nr.174 dosar de fond, din care 8 ore au fost plătite și s-a acordat o zi liberă;

-în luna **aprilie 2015**, în zilele de 4, 5, 18 și 19 aprilie 2015, **câte 4 ore pe zi**, fila nr.176 dosar de fond, din care 8 ore au fost plătite și s-a acordat o zi liberă;

-în luna **mai 2015**, în zilele de 2,3, 9, 10, 16, 17, 23, 24, 30 și 31 mai 2015, **câte 7 ore pe zi**, fila nr.178 dosar de fond;

-în luna **iunie 2015**, în zilele de 13, 14, 27 și 28 iunie 2015, **câte 6 ore pe zi**, fila nr.179 dosar de fond;

-în luna **august 2015**, în zilele de 8, 9, 15, 16, 22 și 23 august 2015, **câte 7 ore pe zi**, fila nr.180 dosar de fond;

-în luna **septembrie 2015**, în zilele de 5,6, 12, 13, 19, 20, 26 și 27 septembrie 2015, **câte 7 ore pe zi**, fila nr.181 dosar de fond;

-în luna **octombrie 2015**, în zilele de 3, 4, 10 și 11 octombrie 2015, **câte 7 ore pe zi**, fila nr.183 dosar de fond;

-în luna **decembrie 2015**, în zilele de 26 și 27 decembrie 2015, **câte 7 ore pe zi**, fila nr.185 dosar de fond;

Curtea reține astfel, pentru zilele în care există la dosar aceste rapoarte de activitate, că reclamantul a prestat munca, în zilele de repaus săptămânal în care a fost programat, numărul de ore pe zi astfel precizat de către salariat, cu atât mai mult cu cât angajatorul nu a precizat și nu a dovedit motivele pentru care a înlăturat aceste rapoarte de activitatea atunci când a stabilit, prin pontaje, orele efectiv lucrate în acele luni.

Curtea mai reține că, în aceste condiții, numai pentru lunile **noiembrie 2014** (zilele de 15, 16, 29 și 30), **decembrie 2014** (zilele de 6, 7 decembrie), **noiembrie 2015** (zilele de 7, 8, 21, 22), **ianuarie 2016** (zilele de 2, 3, 16, 17, 30, 31) și **februarie 2016** (zilele de 13, 14, cu luarea în considerare a faptului că în această lună au fost plătite reclamantului 8 ore cu sporul aferent și s-a acordat acestuia o zi liberă în data de 16.02.2016) , pentru care nu există depuse la dosar rapoarte de activitate, dar pentru care s-a probat, cu programările efectuate și cu declarațiile martorilor audiați prestarea muncii în zilele respective, reclamantul este îndreptățit la plata a 8 ore pe zi, astfel cum acesta a solicitat, angajatorul nereușind , cu probele administrate în cauză, să contradovedească aceste susțineri.

Intimata S.R.R. a susținut că programările efectuate se mai și modificau, însă în cauză aceasta nu a probat în mod legal modalitatea în care a operat aceste modificări în ceea ce privește activitatea reclamantului, în fiecare lună dintre cele pentru care reclamantul a pretins drepturi prin acțiune.

Totalizând numărul de ore de muncă prestate de către apelant în perioada noiembrie 2014—februarie 2016, rezultă astfel un număr de 287 ore pe care intimata nu le-a plătit reclamantului cu sporul de 100 % menționat în Contractul colectiv de muncă.

Prima instanță a mai reținut, din declarațiile martorilor audiați în cauză, că reclamantul avea domiciliul în Turda și transmitea pe internet sau telefonic știrile sportive, atât în cursul săptămânii cât și în weekend și doar ocazional se deplasa la Studioul teritorial din Cluj-Napoca, Curtea reține însă că aceste aspecte nu pot fi relevante în cauză, întrucât specificul activității apelantului, de documentare cu privire la evenimentele sportive, de deplasare în vederea culegerii informațiilor, de comunicare cu persoanele de contact și cu sportivii, cu reprezentanții cluburilor sportive, pentru aflarea tuturor detaliilor și informațiilor, de multe ori de redactare la fața locului a știrilor sportive, de transmitere a acestor știri, în vederea unei prompte, continue, complete aduceri a acestora la cunoștința publicului ascultător, face ca această muncă să se apropie de regimul juridic aplicabil pentru „telemuncă” și chiar pentru munca la domiciliu.

Conform art.110 alin.1 și 8 Codul muncii, salariatul cu munca la domiciliu se bucură de toate drepturile recunoscute prin lege și prin contractele colective de muncă aplicabile salariaților al căror loc de muncă este la sediul angajatorului.

Pentru aceste considerente, se reține că apelantul este îndreptățit la plata compensațiilor prevăzute prin legislația națională și internațională pentru lipsirea acestuia de beneficiul efectiv al celor 24 de ore consecutive de repaus acordate de legislația națională și internațională pentru refacerea capacității de muncă, pentru fiecare perioadă de șapte zile de muncă prestată.

Pentru aceste considerente, în temeiul disp.art.480 alin.2 Codul muncii, se va admite apelul declarat de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ și se va schimba în parte sentința primei instanțe, în sensul de a se admite în parte acțiunea formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE , pârâta fiind obligată la plata către reclamant a sporurilor salariale pentru orele lucrate în zilele de sâmbătă și duminică în perioada noiembrie 2014 - februarie 2016, în total 287 de ore, sume de bani ce vor fi actualizate, în temeiul art.166 Codul muncii, cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului, până la data plății efective, păstrându-se restul dispozițiilor sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul disp.art.451 și 453 alin.2 Cod.proc.civilă, pârâta-intimată va fi obligată să plătească reclamantului-apelant suma de 600 lei, cheltuieli de judecată parțiale la fond, reprezentând onorariu de avocat justificat cu chitanța depusă la fila nr.290, 291 dosar de fond, proporțional pretențiilor încuvințate acestuia în cauză, precum și suma de 300 lei, cheltuieli de judecată parțiale în apel, reprezentând onorariu de avocat justificat cu chitanța depusă la fila nr.104 dosar apel.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite în parte apelul declarat de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ, cu domiciliul în mun. , CNP -- , împotriva sentinței civile nr.3981 din 20.12.2016 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 1683/117/2016, pe care o schimbă în parte, în sensul că:

Admite în parte acțiunea civilă formulată de reclamantul PETRUȘ COSTICĂ în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE cu sediu în str. G-ral Berthelot nr. 60-64 București.

Obligă pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE la plata către reclamant a sporurilor salariale pentru orele lucrate în zilele de sâmbătă și duminică în perioada noiembrie 2014 - februarie 2016, în total 287 de ore, sume de bani ce vor fi actualizate cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului, până la data plății efective.

Obligă pârâta S.R.R. să plătească reclamantului PETRUȘ COSTICĂ suma de 600 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale la fond.

Păstrează restul dispozițiilor sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

Obligă pe pârâta-întimată S.R.R. să plătească reclamantului-apelant PETRUȘ COSTICĂ suma de 300 lei, cheltuieli de judecată parțiale în apel.

Definitivă.

Data și pronunțată în ședința publică din data de 29.06.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

Red.C.M.
Tehnored: C.M./V.R.
Sex./13. 07.2017;
Jud.fond:Tribunalul Cluj – Daniela Cătuna.